॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुंमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँ ह्योकानं नपज्ययम्भ्यं जयन् यिद्वेष्णुक्रमान्क्रमंते विष्णुंरेव भूत्वा यजंमान्श्छन्दोभिरिमाँ ह्योकानं नप जंयित विष्णोः क्रमों उस्यभिमाति हेत्यांह गायत्री वै पृथिवी त्रेष्ठुं जागंती द्यौरानुंष्ठुभी दिश्वश्छन्दोभिरेवेमाँ ह्योकान् यंथापूर्वम्भि जंयित प्रजापंतिरुग्निमंसृजत् सौं उस्माथ्सृष्टः (१)

पर्गंडे़त्तमेतयान्वेदर्मन्द्दिति तया वै सौंऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्ध् यदेतामुन्वाहाग्नेरेवेतयाँ प्रियं धामावं रुन्ध ईश्वरो वा एष पराँङ्कृदघो यो विष्णुकृमान्क्रमंते चत्सृभिरा वर्तते चत्वारि छन्दार्शसे छन्दार्शसे खलु वा अग्नेः प्रिया तुन्ः प्रियामेवास्य तुनुवंम्भि (२)

प्यवितिते दक्षिणा प्यवितिते स्वमेव वीर्यमन् प्यवितिते तस्माद्दक्षिणोऽर्घ आत्मनों वीर्यावत्तरोऽथों आदित्यस्यैवावृत्मन् प्यवितिते शुनःशेपमाजींगर्तिं वर्णणोऽगृह्णाथ्स एतां वांरुणीमंपश्यत्तया वे स आत्मानं वरुणपाशादंमुश्रुद्धरुणो वा एतं गृह्णाति य उखां प्रतिमुश्रत उद्तंनमं वरुण पाशंमस्मदित्यांहाऽऽत्मानंमेवेतयां (३)

वुरुणपाशान्मुंश्चत्या त्वांहार्षमित्याहा ह्यंनु हरंति

ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचितिरत्यांह् प्रतिष्ठित्यै विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छुन्त्वित्यांह विशेवैन् समंध्यत्यस्मित्राष्ट्रमधि श्रयेत्यांह राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकर्यं कामयेत राष्ट्रइ स्यादिति तं मनसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भेवति (४)

अग्रें बृहन्नुषसांमूर्ध्वों अंस्थादित्याहाग्रंमेवेन र समानानां करोति निर्जिग्मवान्तमंस इत्यांह् तमं एवास्मादपं हिन्ति ज्योतिषागादित्यांह् ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतुसृभिः सादयति चत्वारि छन्दार्रसि छन्दोभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदतिच्छन्दा वर्ष्मैवेन र समानानां करोति सद्वंती (५)

भ्वति सत्त्वमेवैनं गमयित वाथ्सप्रेणोपं तिष्ठत एतेन् वै वंथ्सप्रीर्भालन्दनौऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवैतेनं प्रियं धामावं रुन्ध एकाद्शं भंवत्येक्धेव यजंमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन् वै देवा अस्मिल्लोक आर्ध्रवञ्छन्दोभिरमुष्मिन्थ्स्तोमंस्येव खलु वा एतद्रूपं यद्वांथ्सप्रम्यद्वांथ्सप्रेणोपितष्ठंते (६)

ड्रममेव तेनं लोकम्भि जंयित यिद्वेष्णुक्रमान्क्रमंतेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित पूर्वेद्युः प्र क्रांमत्युत्तरेद्युरुपं तिष्ठते तस्माद्योगे-उन्यासां प्रजानां मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे तस्माद्यायावरः क्षेम्यम्ध्यवस्यित मुष्टी कंरोति वार्चं यच्छति यज्ञस्य धृत्यै॥ (७) सृष्टोड्ऽभ्येतयां भवति सद्वंत्युपतिष्ठते द्विचंत्वारिश्शच॥_____

अन्नप्तेऽन्नंस्य नो देहीत्यांहाग्निर्वा अन्नपितः स एवास्मा अन्नं प्र येच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण् इत्यांहायक्ष्मस्येति वावैतदांह् प्र प्रंदातारं तारिष् ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पद इत्यांहाऽऽ-शिषंमेवैतामा शांस्त उदं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः (८)

प्राणेरेवेनमुद्यंच्छ्तेऽग्ने भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां एवेनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवेन समर्भयति चत्सभिरा सादयति चत्वारि छन्दांशि छन्दोंभिरेवातिंच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म् वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा वर्ष्मेवेन समानानां करोति सद्वंती भवति सत्त्वमेवेनं गमयति प्रेदंग्ने ज्योतिंष्मान् (९)

याहीत्यांह् ज्योतिंरेवास्मिन्दधाति तुनुवा वा एष हिंनस्ति यर हिनस्ति मा हिर्स्सीस्तुनुवाँ प्रजा इत्यांह प्रजाभ्यं एवेनर् शमयति रक्षार्स्सि वा एतद्यज्ञर संचन्ते यदनं उथ्सर्ज्त्यक्रेन्द्दित्यन्वांह् रक्षंसामपंहत्या अनंसा वहुन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनुस्वी चं रुथी चातिंथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवित य एवं वेदं समिधाऽग्निं दुंवस्यतेतिं घृतानुषिक्तामवंसिते समिधमा दंधाति यथातिथय आगताय सर्पिष्वंदातिथ्यं क्रियतें तादृगेव तद्गांयित्रया ब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणिख्रिष्टुभां राजन्यंस्य त्रेष्टुंभो हि रांजन्योंऽफ्सु भस्म प्र वेंशयति त्रिवृद्धे (११) अग्निर्यावांनेवाग्निस्तं प्रतिष्ठां गंमयति परा वा एषोंऽग्निं वंपति योंऽपस् भस्मं प्रवेशयंति ज्योतिंष्मतीभ्यामवं दधाति

ज्योतिंरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एषं प्रजां पश्न् वंपित यों उपसु भस्मं प्रवेशयंति पुनंकुर्जा सह रय्येति पुनंकुदैति प्रजामेव पश्नात्मन्धंत्ते पुनंस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः समिन्धतामित्यांहैता वा पृतं देवता अग्रे समैं-धत ताभिरवैन सिमंन्द्वे बोधा स बोधीत्युपं तिष्ठते बोधयंत्येवैनन्तस्मांथ्मुखा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुपं तिष्ठते तस्मौद्यथास्थानं पशवः पुनरेत्योपं तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वं देवा ज्योतिष्मानपंचिततमौ त्रिवृद्वा आंदित्या द्विचंत्वारिश्शच॥———[२] यावंती वै पृथिवी तस्यैं यम आधिपत्यं परीयाय यो वै यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैन । सं चिनुते-ऽपेतेत्यध्यवंसाययति यममेव देवयजंनमस्यै निर्याच्याऽऽत्मनेऽग्निं चिंनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनांमृतमिच्छन्तो नाविंन्दन्ते देवा

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्यपोऽवोंक्षति शान्त्यै सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेर्वेश्वानरस्यं रूप रूपेणैव वैश्वानरमवं रुन्ध ऊषान्नि वंपति पुष्टिर्वा एषा

एतद्यर्जुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाँध्यवसायर्यंति (१४)

प्रजनेनं यदूषाः पुष्ट्यांमेव प्रजनेनेऽग्निं चिनुतेऽथीं संज्ञानं एव संज्ञान् इं ह्येतत् (१५)

पृश्नां यदूषा द्यावांपृथिवी सहास्तान्ते वियती अंब्रूतामस्त्वेव नौं सह यज्ञियमिति यदमुष्यां यज्ञियमासीत्तदस्यामंदधात्त ऊषां अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यांमदधात्तददश्चन्द्रमंसि कृष्णमूषांन्निवपंत्रदो ध्यांयेद्धावांपृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिंनुतेऽयश् सो अग्निरितिं विश्वामिंत्रस्य (१६)

सूक्तं भंवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवेतेनं प्रियं धामावं रुन्धे छन्दोंभिवें देवाः सुंवर्गं लोकमायश्चतंस्रः प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांश्सि छन्दोंभिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति तेषा सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त ते द्वे पुरस्तांश्समीची उपांदधत द्वे (१७)

पृश्चाथ्समीची ताभिर्वे ते दिशोंऽद्दश्तृ यद्वे पुरस्तांथ्समीचीं उपदर्धाति द्वे पृश्चाथ्समीचीं दिशां विधृत्या अथीं पृशवो वै छन्दार्श्स पश्नेवास्में समीचीं दधात्यष्टाबुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गांयत्रींऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गांयत्री सुंवर्गं लोकमञ्जंसा वेद सुवर्गस्यं लोकस्यं (१८)

प्रज्ञांत्यै त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकंवि श्रातिः सम्पंद्यन्ते प्रतिष्ठा वा एंकवि श्राः प्रतिष्ठा गार्हंपत्य एकवि श्रास्यैव प्रतिष्ठां गार्हंपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद् पश्चंचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्को युज्ञः पाङ्काः पृशवो यज्ञमेव पृश्नवं रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रतिं तिष्ठत्येकंचितीकं चिन्वीत तृतीयंं चिन्वान एंकुधा वै सुंवर्गो लोक एंकुवृतैव सुंवर्गं लोकमेंति पुरीषेणाभ्यूंहिति तस्मान्मा स्मेनास्थिं छुन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पश्च चित्रयो भवन्ति पश्चिमेः पुरीषैर्भ्यूंहिति दश् सं पंचन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाचे प्रतिं तिष्ठति॥ (२०)

अ्ब्व्साययंति होतिहृश्विमित्रस्याद्यत् हे लोकस्यं लोकेषं सप्तयंत्वारिश्यवा——[३] वि वा एतौ द्विषाते यश्चं पुराग्निर्यश्चोखायाष्ट् सिमंतिमितिं चत्सिभिः सं नि वंपति चत्वारि छन्दार्थसि छन्दार्थसि खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रिययैवैनौ तनुवा सर् शाँस्ति सिमंतिमित्यांह् तस्माद्बह्मणा क्षत्रर समेति यथ्संन्युप्यं विहरंति तस्माद्बह्मणा क्षत्रर स्वेति यथ्संन्युप्यं विहरंति तस्माद्बह्मणा क्षत्रं व्येत्यृतुभिः (२१)

वा एतं दींक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यों मातेवं पुत्रं पृथिवी पृंरीष्यंमित्यांहर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मृंश्वति वैश्वानयां शिक्यंमा देत्ते स्वदयंत्येवैनंन्नैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्रस्तुषंपका भवन्ति निर्ऋत्ये वा एतद्भांगधेयं यत्तुषा निर्ऋत्ये रूपं कृष्ण॰ रूपेणैव निर्ऋतिं निरवंदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋत्यै दिख्स्वायांमेव दिशि निर्ऋतिं निरवंदयते स्वकृत इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वे निर्ऋत्या आयतंन इस्व एवायतंने निर्ऋतिं निरवंदयते शिक्यंमुभ्युपं दधाति नैर्ऋतो वै पार्शः साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्म्ंश्चिति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमवं यजते परांचीरुपं (२३)

दधाति परांचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुंदतेऽप्रंतीक्षमा यंन्ति निर्ऋंत्या अन्तर्हित्यै मार्जियत्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गार्हेपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चंरित्वा पूता देवलोकमुपावर्तन्तु एक्योपं तिष्ठन्त एक्धैव यर्जमाने वीर्यं दधति निवेशनः संगर्मनो वसूनामित्याह प्रजा वै पुशवो वसुं प्रजयैवैनं

पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

पुरुषमात्रेण वि मिंमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवैनं वि मिमीते यावान्युरुष ऊर्ध्वबांहुस्तावान्भवत्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यं वीर्येणैवैनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यंपक्षः पतितुमर्हत्यर्निनां पृक्षौ द्राघीया १ सौ भवतस्तस्मात्पृक्षप्रवया १ सि वया १ सि व्याममात्रौ पृक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावृद्धै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेण्ना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय यजुंषा युनिक्त यजुंषा कृषित व्यावृंत्ये पङ्गवेन कृषित पङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवेनं कृषित यद्बांदशग्वेनं संवथ्सरेणैवेयं वा अग्नेरंतिदाहादंबिभेथ्सैतिद्वंगुणमंपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां नात्यंदहद्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवंत्यस्या अनंतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यंन्तुमर्ह्तीत्यांहुर्यत्व चाकृष्टं च भवंत्यग्नेरुद्यंत्या एतावंन्तो वै पृशवों द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्मुजेद्रुद्रायापि दथ्याद्यद्वंश्चिणा पितृभ्यो नि धुंवेद्यत्प्रतीचो रक्षा १सि हन्युरुदीच उथ्मुंजत्येषा वै देवमनुष्याणा १ शान्ता दिक् (२७)

तामेवेनाननूथ्संज्त्यथो खिल्वमां दिश्मुथ्संज्ञत्यसौ वा आंदित्यः प्राणः प्राणमेवेनाननूथ्संजित दक्षिणा पूर्यावंर्तन्ते स्वमेव वीर्यमनं पूर्यावंर्तन्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृत्मनं पूर्यावर्तन्ते तस्मात्पराश्चः पृशवो वि तिष्ठन्ते प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्रः सीताः (२८)

कृषित त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यांतयत्योषंधीर्वपति ब्रह्मणान्नमवं रुन्धेऽर्केंऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिंवपति स्प्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तार्ण्या उभयीषामवं रुद्धा अन्नस्यान्नस्य वपत्यन्नस्यान्नस्यावं रुद्धे कृष्टे वंपति कृष्टे ह्योषंधयः प्रतितिष्ठंन्त्यनुसीतं वंपति प्रजात्ये द्वादशस्य सीतांसु वपति द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अन्नं पचित् यदंग्निचित् (२९)

अनंवरुद्धस्याश्जीयादवंरुद्धेन् व्यृंद्धोत् ये वनस्पतीनाम्फलग्रहंयुर् ऽपि प्रोक्षेदनंवरुद्धस्यावंरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्थ्समंस्यति दिशामेव वीर्यमवरुध्यं दिशां वीर्येंऽग्निं चिनते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै दिशो लोष्टमा हंरेदिषमूर्जमहिमत आ देद इतीषमेवोर्जं तस्यै दिशोऽवं रुन्धे क्षोधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवंत्युत्तरवेदिमुपं वपत्युत्तरवेद्या ह्यंग्निश्चीयतेऽथीं पृशवो वा उत्तरवेदिः पृशूनेवावं रुन्धेऽथों यज्ञपुरुषोऽनंन्तरित्यै॥ (३०)

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)

मृ भुवल्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टशाकृष्टं मृ दिख्सीतां अग्निविदव् पश्चिवश्यातिश्चा—[५]
अग्ने तव् श्रवो वय् इति सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेवैश्वानरस्यं
सूक्त र सूक्तेनैव वैश्वानरमवं रुन्धे षृद्धिर्नि वंपति षड्वा ऋतवंः
संवथ्सरः संवथ्सरौऽग्निवैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमवं रुन्धे समुद्रं
वै नामैतच्छन्दंः समुद्रमन् प्रजाः प्र जांयन्ते यदेतेन् सिकंता
निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रंः (३१)
वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्यप्यस्तृतीयर् रथ्स्तृतीयं

निवपंति प्रजानां प्रजनंनायेन्द्रंः (३१)
वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्फ्यस्तृतीय् रथ्स्तृतीयं
यूपस्तृतीयं येंऽन्तःश्ररा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणाः
शर्करत्वं वज्रो व शर्कराः पृशुर्ग्निर्यच्छर्कराभिर्ग्निं पंरिमिनोति
वज्रंणैवास्मै पृशून्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रंण पृशवः परिगृहीतास्तस्माथ्स्
नोपं हरते त्रिस्प्ताभिः (३२)
पृशुकांमस्य परि मिनुयाथ्सप्त व शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः

पृशवंः प्राणेरेवास्में पृशूनवं रुन्धे त्रिणवाभिर्भातृं व्यवतिस्रवृतंमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृं व्याय प्र हंरित स्तृत्या अपंरिमिताभिः पिरं मिनुयादपंरिमितस्यावं रुद्धे यं कामयेतापृशः स्यादित्यपंरिमित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूहेदपंरिगृहीत पृवास्यं विषूचीन् रेतः परा सिश्चत्यपृशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्थ्रस्यादितिं पिर्मित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूंहेत्परिंगृहीत पुवास्मैं समीचीन् रेतंः सिश्चति पशुमानेव भविति सौम्या व्यूंहित सोमो वे रेतोधा रेतं पुव तद्दंधाति गायित्रया ब्रांह्मणस्यं गायत्रो हि ब्रांह्मणस्त्रिष्टभां राजन्यंस्य त्रैष्टभो हि राजन्यंः शंयुं बांर्हस्पत्यं मेधो नोपानमथ्सौंऽग्निं प्राविंशत् (३४)

सौंऽग्नेः कृष्णों रूपं कृत्वोदांयत् सोऽश्वं प्राविंश्थ्सो-ऽश्वंस्यावान्तरश्फोंऽभवद्यदश्वंमाऋमयंति य एव मेधोऽश्वं प्राविंश्त्तमेवावं रुन्धे प्रजापंतिनाग्निश्चेंत्व्यं इत्यांहुः प्राजापत्यो-ऽश्वो यदश्वंमाऋमयंति प्रजापंतिनेवाग्निं चिन्ते पुष्करपणम्पं दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपण् सयोनिमेवाग्निं चिन्तेऽपां पृष्ठमसीत्युपं दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपण् रूपेणैवैन्दुपं दधाति॥ (३५)

इन्ह्रं प्रशुकांमस्य भवत्यविशुष्सयोनि विरश्तिश्चे॥———[६] ब्रह्मं जज्ञानमिति रुक्ममुपं दधाति ब्रह्मंमुखा वै प्रजापंतिः

प्रजा अंस्जत ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यर्जमानः सृजते ब्रह्म

जज्ञानिमत्यांह् तस्मांद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेदं ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथियां नान्तिरक्षे न दिव्यंग्निश्चेंत्व्यं इति यत्पृथियां चिन्वीत पृथिवी र शुचार्पयेन्नौषंधयो न वनस्पतंयः (३६)

प्र जांयेर्न् यद्न्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षः शुचार्पयेन्न वयाः सि प्र जांयेर्न् यद्दिवि चिन्वीत दिवः शुचार्पयेन्न पर्जन्यो वर्षेद्रुक्ममुपं दधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतं पृवाग्निं चिनुते प्रजांत्यै हिर्ण्मयं पुरुष्मुपं दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै यदिष्टंकाया आतृंण्णमनूपद्ध्यात्पंशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दध्याद्दक्षिणतः (३७)

प्राश्चम्पं दधाति दाधारं यजमानलोकन्न पंशूनां च् यजमानस्य च प्राणमपिं दधात्यथो खिल्वष्टंकाया आतृंण्णमनूपं दधाति प्राणानामुथ्मृंष्ट्ये द्रफ्सश्चंस्कन्देत्यभि मृंशिति होन्नांस्वेवैनं प्रतिष्ठापयित सुचावुपं दधात्याज्यंस्य पूर्णां कांष्मर्यमर्थां दुधः पूर्णामौदुंम्बरीमियं व कांष्मर्यमय्यसावौदुंम्बरीमे एवोपं धत्ते (३८)

तॄष्णीमुपं दधाति न हीमे यजुषाप्तुमर्हिति दक्षिणां कार्ष्मर्यमयीमुत्तरामौदुंम्बरीन्तस्मांदस्या असावृत्तराज्यस्य पूर्णां कार्ष्मर्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रंः कार्ष्मर्यां वज्रेणैव यज्ञस्यं दक्षिणतो रक्षा्र्स्यपं हन्ति द्धः पूर्णामौदुंम्बरीं पृशवो वै दध्यर्गुदुम्बरंः पृशुष्वेवोर्जं दधाति पूर्णे उपं दधाति पूर्णे

पुवैनम् (३९)

अमुष्मिं ह्लोक उपं तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेत्व्यं इत्यांहुः सुग्वे विराज्यश्मुचांवपदधांति विराज्येवाग्निं चिन्ते यज्ञमुखेयंज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञ र रक्षार्रस्त जिघारसन्ति यज्ञमुखर रुक्तो यद्भुकां व्याघारयंति यज्ञमुखादेव रक्षा्र्रस्यपं हन्ति प्रश्चभिर्व्याघारयति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्माद्रक्षा्र्रस्यपं हन्त्यक्ष्ण्या व्याघारयति तस्मादक्ष्ण्या प्रश्वोऽङ्गांनि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्य॥ (४०)

वनस्पतंयो दक्षिणतो धंत्त एनन्तस्मादक्ष्णया पश्चं च॥______

स्वयमातृण्णामुपं दधातीयं वै स्वंयमातृण्णेमामेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते प्रथमेष्टंकोपधीयमाना पशूनां च यर्जमानस्य च प्राणमिपं दधाति स्वयमातृण्णा भंवति प्राणानामुथ्मृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या अग्नावग्निश्चेत्वयं इत्यांहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वान्रो यद्वाँह्मणस्तस्मैं प्रथमामिष्टंकां यज्ञंष्कृतां प्र यंच्छेत्तां ब्राँह्मणश्चोपं दध्यातामुग्नावेव तद्ग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोयोऽविद्वानिष्टंकामुप्दधांति त्रीन् वराँन्दद्यात्रयो वै प्राणाः प्राणाना्ड् स्पृत्ये द्वावेव देयो द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि प्राणः पृशुः (४२) वा एष यद्ग्निर्न खलु वै पृशव आयंवसे रमन्ते दूर्वेष्ट्रकामुपं दधाति पशूनां धृत्ये द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्ये काण्डांत्काण्डात्प्ररोह्न्तीत्यांह् काण्डेनकाण्डेन् ह्यंषा प्रतितिष्ठंत्येवा नों दूर्वे प्र तंनु सहस्रेण श्तेन् चेत्यांह साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्ये देवलुक्ष्मं वै त्र्यांलिखिता तामुत्तंरलक्ष्माणं देवा उपांदधताधंरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत वसीयान्थस्यादित्युत्तंरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव

दध्यादसुरयोनिमेवैन्मनु परां भावयित पापीयान्भविति च्यालिखिता भंवतीमे वै लोकास्त्र्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृंव्यम्नतरेत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु प्रासंपत् (४४)

यत्कूर्ममुंपदर्धाति यथां क्षेत्रविदर्श्वसा नयंत्येवमेवैनं कूर्मः सुवर्गं लोकमञ्जंसा नयित मेधो वा एष पंश्नां यत्कूर्मी

भंवति यं कामयेत पापीयान्थस्यादित्यधेरलक्ष्माणं तस्योपं

यत्कूर्मम्ंपद्यांति स्वमेव मेथं पश्यंन्तः पृशव उपं तिष्ठन्ते श्मशानं वा एतिक्रियते यन्मृतानां पशूना शीर्षाण्यंपधीयन्ते यञ्जीवंन्तं कूर्मम्ंपद्यांति तेनाश्मंशानिचद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५) कूर्मो मधु वातां ऋतायत इतिं द्र्या मंधुमिश्रेणाभ्यंनिक्त

स्वदयंत्येवेनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरुण्यं मधु यद्द्धा मधुमिश्रेणांभ्यनत्त्र्युभयस्यावंरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी चं न इत्यांहाभ्यामेवेनंमुभ्यतः परि गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये पुरस्तांत्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मांत् (४६)

पुरस्तांत्प्रत्यर्श्वः पुशवो मेधुमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमग्निं

चिनुते यर्जमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो हिश्सितोरुलूखंलुमुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनांभिमेवाग्निं चिनुतेऽहिश्साया औदुम्बरं भवत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुंअत इयद्भवति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मित्मवं हन्त्यन्नमेवाकंवेष्णव्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वे यज्ञो वैष्णवा वनस्पतंयो

पृष वे प्रार्थमंमपेद्व यत्तस्मात्तसमांध्यमिविश्यतिश्व — [८]
पृषां वा पृतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुंपृदधांत्येभ्य
पृव लोकेभ्यो ज्योतिरवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पृवास्मै
ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपांस्महे सिकंताभिः

पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्यं रूप र रूपेणैव वैश्वानरमर्व रुन्धे यं

यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति॥ (४७)

कामयेत क्षोधुंकः स्यादित्यूनां तस्योपं (४८)
दुध्यात्क्षोधुंक एव भविति यं कामयेतानुंपदस्यदन्नंमद्यादितिं
पूर्णां तस्योपं दध्यादनुंपदस्यदेवान्नंमित सहस्रं वै प्रति पुरुंषः
पश्नां यंच्छति सहस्रंमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुपं दधाति

सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनंद्गमयति व्यृंद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुंरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृत् हिरंण्यं प्राणेषुं हिरण्यश्वलकान्प्रत्यंस्यति प्रितिष्ठामेवैनंद्रमियत्वा प्राणेः समर्धयति द्र्या मंधुमिश्रेणं प्रयित मध्व्योऽसानीति श्रतात्ङ्क्ष्येन मध्यत्वायं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरण्यं मधु यद्द्या मधुमिश्रेणं पूर्यत्युभयस्यावंरुद्धे पशुशीर्षाण्युपं दधाति पशवो वै पंशुशीर्षाणं पशूनेवावं रुन्धे यं कामयेतापृशः स्यादितिं (५०)

विष्चीनांनि तस्योपं दध्याद्विष्च पुवास्मांत्पशून्दंधात्यपृशुरेव भंवित यं कामयेत पशुमान्थ्रस्यादितिं समीचीनांनि तस्योपं दध्याथ्समीचं पुवास्में पृशून्दंधाति पशुमानेव भंवित पुरस्तांत्प्रतीचीनमश्वस्योपं दधाति पृश्चात्प्राचीनंमृष्भस्यापंशवो वा अन्ये गोंअश्वेभ्यः पृशवों गोअश्वानेवास्में समीचों दधात्येतावंन्तो व पृशवंः (५१)

द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् वा एतद्ग्नौ प्र दंधाति यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधाँत्यमुमार्ण्यमनुं ते दिशामीत्यांह ग्राम्येभ्यं एव पृशुभ्यं आर्ण्यान्पृशूञ्छुचमन्थ्यंजिति तस्मांथ्यमावंत्पशूनां प्रजायंमानानामार्ण्याः पृशवः कनीया सं शुचा ह्यंताः संपंशीर्षमुपं दधाति यैव सुपे त्विष्टिस्तामेवावं रुन्धे (५२) यथ्संमीचीनं पशुशीर्षैरुपदध्याद्ग्राम्यान्पशून्द ५श्ंकाः

स्युर्यद्विषूचीनमार्ण्यान् यजुरेव वंदेदव् तां त्विषि र रुन्धे या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खलूप्धेयंमेव यदुपदधाति तेन तां त्विषिमवं रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदंति तेनं शान्तम्॥ (५३) जनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै प्रवर्षे रुन्धे चतुंश्वतिरिश्शव॥————[९]

पृशुर्वा एष यद्ग्नियोंनिः खलु वा एषा पृशोर्वि क्रियते

योनांवेव रेतों दधाति पञ्चोपं दधाति पाङ्गाः पृशवः पृश्नेवास्मै प्र जनयित पञ्चं दक्षिणतो वज्रो वा अपस्यां वज्रेणैव यज्ञस्यं दक्षिणतो रक्षाः स्यपं हन्ति पञ्चं पृश्चात् (५४) प्राचीरुपं दधाति पृश्चाद्वे प्राचीन् रेतों धीयते पृश्चादेवास्मैं प्राचीन् रेतों दधाति पञ्चं पुरस्तांत्प्रतीचीरुपं दधाति पञ्चं पृश्चात्प्राचीस्तस्मांत्प्राचीन् रेतों धीयते

प्रतीचीः प्रजा जांयन्ते पश्चौत्तर्तश्छेन्दस्याः प्रशवो वै छंन्दस्याः पश्नेव प्रजातान्थस्वमायतंनमभि पर्यूहत इयं वा

अग्नेरंतिदाहादंबिभेथ्सैताः (५)

यत्प्राचीनंमैष्टकाद्यजुंः क्रियते रेतोंऽपस्यां अपस्यां उपं दधाति

अपस्यां अपश्यत्ता उपांधत्त ततो वा इमां नात्यंदह्द्यदंपस्यां उपद्यांत्यस्या अनंतिदाहायोवाचं हेयमद्दिथ्स ब्रह्मणात्रं यस्यैता उपधीयान्ते य उं चैना एवं वेद्दिति प्राण्भृत उपं द्याति रेतंस्येव प्राणान्दंथाति तस्माद्वदंन्प्राणन्पश्यंञ्छृण्वन्पशुर्जायतेऽयं पुरः (५६) भुव इति पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दिक्षिणा विश्वकर्मेति दक्षिणतो मनं एवैताभिर्दाधारायं पश्चाद्विश्वव्यंचा इति पश्चाचक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुंत्तराथ्मुविरत्युंत्तरतः श्रोत्रंमेवैताभिर्दाधारेयमुपिरं मृतिरित्युपिरंष्टाद्वाचंमेवैताभिर्दाधार् दशंदुशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णया (५७)

उपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिवंसिष्ठ आर्प्नोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वांजो

याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदंग्निर्या उध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धिं वेद्र्य्योत्येव य आसामेवं बन्धतां वेद् बन्धुंमान्भवित् य आसामेवं क्रिप्तिं वेद् कल्पेते (५८) अस्मै य आसामेवमायतेनं वेदायतेनवान्भवित् य आसामेवं प्रतिष्ठां वेद् प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृतं उपधायं संयत् उपं दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्भिः सं येच्छित् तथ्संयता संयत्त्वमथौं प्राण एवापानं दंधाति तस्मौत्प्राणापानौ सं चंरतो विष्चीरुपं दधाति तस्माद्धिष्वंश्रौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

असुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्योऽग्निर्यथ्सं यतं उपदर्धाति समेवैनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाक्स्यविवयः कृतमयानामित्याह् वयोभिरेवायानवं रुन्धेऽयैर्वयार्श्स सुर्वतो वायुमतीर्भवन्ति तस्माद्यर सुर्वतः पवते॥ (६०)

पृश्चादेताः पुरौंऽक्ष्णया कल्पृतेऽसं यतं पश्चंत्रि श्शच॥——

नारींस्त्रि॰शर्च॥

नारींः (६१)
ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषयां। देवानां पत्नीर्दिशः
सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं
वियूयं। इहेहैंषां कृणुत् भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न जग्मः॥ (६२)

युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वंस्य वाजिनंस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।

गायत्री त्रिष्टु जगंत्यनुष्टु क्पङ्गां सह। बृहत्युं णिहां

क्कुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुंष्पदा त्रिपदा या च षद्वंदा। सछंन्दा या च विच्छंन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। महानामी रेवतंयो विश्वा आशाः प्रसूवंरीः। मेघ्यां विद्युतो वाचंः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिंणीः सीसा युजो

कस्त्वौ छाति कस्त्वा वि शाँस्ति कस्ते गात्रांणि शिम्यति। क उं ते शमिता कविः। ऋतवंस्त ऋतुधा पर्रः शमितारो वि शांसत्। संवथ्सरस्य धायंसा शिमींभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अध्वर्यवंस्त्वा छान्तु वि चं शासत्। गात्रांणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यंन्तः। अर्धमासाः परूर्ंषि ते मासांश्छान्तु शिम्यंन्तः। अहोरात्राणिं मुरुतो विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रं भिषज्यतु।

द्यौस्ते नक्षंत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेंभ्यो गात्रेंभ्यः शमस्त्ववंरेभ्यः। शमस्थभ्यों मञ्जभ्यः शमुं ते तनुवें भुवत् (६४)

विलिष्टित्रि १ शर्च॥

विष्णुंमुखा अन्नपते यावंती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्मं जज्ञानः स्वंयमातृण्णामेषां वै पश्रांयत्री कस्त्वा द्वादंश॥१२॥

विष्णुंमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तवं स्वयमातृण्णां विंपूचीनांनि गायत्री चतुंः षष्टिः॥६४॥ विष्णुंमुखास्तनुवे भुवत्॥

हरिः ॐ॥ ॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥५-२॥

Begin generated on July 16, 2024

Downloaded from

🔾 http://stotrasamhita.github.io | 🖸 StotraSamhita | Credits

